

Nézőpontok/Kritika

A mai prekár mérnökök

2017.08.03. 08:59

Rigó Mihály szerint a Magyar Mérnöki Kamara alapgondja a kamara és a mérnökök társadalmi elfogadottsága, funkciója és a politizálás megítélése. Mostani írásában a mérnökség létbizonytalanságát járja körbe, illetve összeveti a nagy elődök helyzetével, véleményével.

Az alábbi, a kapcsolódó írásomban próbáltam mérnökkamarai gondjainkat megfogalmazni és ezekre gyógyírt ajánlani. Jelen írásomban pedig hiteles emberként nagy mérnök elődeinket tekintve kerestem az ő véleményeiket, igyekezeteiket a felvetett gondokra. Véleményem szerint a MMK alapgondja a kamara és a mérnökök társadalmi elfogadottsága, társadalmi funkciója, és a politizálás megítélése.

Szép új világunk az emberiséget, inkább az embereket nyertesekre és vesztesekre osztja. A prekár jelentése létbizonytalan, a prekaritás létbizonytalanság, végül a prekariátus a létbizonytalanok csoportját jelöli, út az új szegénység felé. Szépe András így ír erről: „*Egy rendkívül heterogén csoport […], amibe beletartozott a frissen végzett munkanélküli bölcsésztől kezdve a líbiai, feketemunkára kényszerülő bevándorlón át az ereje teljében lévő, állását vesztő bányászig és a gyermekét egyedül nevelő kismamáig mindenki, akinek osztályrésze a jövő kilátástalansága, tervezhetetlensége, ezzel összefüggésben pedig a mindennapok kiszolgáltatottsága.*" Ha tetszik: napról napra élés. Elszenvedői a kirekesztettek, a kiilleszkedettek. „*Legtöbbünkkel könnyen megeshet, hogy a prekariátusban találjuk magunkat*", „*amikor már a középosztályi státuszok kerülnek veszélybe.*"

Guy Standing cikkében az alábbi gondolatokat írja: „*A globalizáció arra épült, hogy liberalizálják a piacokat, újraírják a szabályokat a versengő individualizmus javára, csökkentve a munkások és alacsony jövedelmű csoportok érdekeit képviselő kollektív szervezetek cselekvőképességét, a szociális*

védőrendszereket pedig úgy strukturálják át, hogy a munkavállaló és az egyén viselje a kockázat- és költségterhek legjavát." „[…] egyre többen csúsznak le a globális prekariátus gyorsan növekvő és formálódó osztályába, amelybe azon emberek milliói tartoznak világszerte, akik bizonytalan körülmények között élnek és dolgoznak. Alattuk a munkanélküliek és a leszakadt lumpenprekariátus rétege húzódik: ők a prekariátus azon áldozatai, akik még ebből a csoportból is kizuhantak a társadalmi patológiák, a kábítószer-függőség és a krónikus anómia világába; akik csüggedten, tétlenül várják a halált."

„A funkciók rugalmasságához tatozik a szakmai közösségek lebontása is. Neoliberális támadás alá kerültek a szakmák és mesterségek céhes hagyományai, felbomlottak az identitástudattal és hosszú társadalmi emlékezettel rendelkező testvéries közösségek. E folyamat terméke a prekariátus."

„A piaci társadalom kiszolgálása céljából úgy formálták át az oktatást, hogy engedelmes testeket és lelkeket gyártson, adósság által megfegyelmezett pályakezdőket, akiknek diplomája egyfajta múló hasznosságú árucikk."

Ahogy a Fordulat című folyóirat 19. számának bevezetőjében olvasható: „*Szabadság csak ott van, ahol nincs prekariátus!*"

Miközben nagy elődeink véleményeit olvassuk, állandóan gondoljunk a mérnökség létbizonytalanságára.

Rigó Mihály írása teljes terjedelmében, vágatlanul itt érhető el.

Rigó Mihály

Forrás: https://www.epiteszforum.hu/a-mai-prekar-mernokok